

Минем бабам – Хәбибулла Нуруллин Татарстанда кечкенә генә Кармыш авылында күп балалы гайләдә туып-усе. Ул малайлардан ин кечесе була. Әле баларактан ук очучы булырга хыялланган еget 18 яшे тулгач та, очучылар өзөрли торган хәрби училищега укырга китә. Инде укуын бетергәндә генә, илебезгә фашист илбасарлары басып керә. Шулай итеп, кичә генә хәрби очучы таныклығын алган еget, узенен очкычына утырып, дошман истребительләренә каршы корәшә башлый.

[Показать полностью..](#)

Бик күп немец самолетларын жәнәннәмгә олактыра ул. Бу батырлығы очен аны орден белән буләклиләр. Бервакыт ул самолетында күккә күтәрелеп, узенен хәрби бурыйчын үтәгәндә, фашист минасы анын кабинасына тия. Ул үзе дә каты яралана. Хәбибулла Нуруллин коч-хәл белән парашютында янган самолеттан жиргә сикерә. Бәхетенә, тошкән жире безнен жир була!

Бик каты яраланган, анын югалткан бу яшь очучыны безнен сугышчылар кырда табып алалар һәм госпитальгә озаталар. Баш миенә каты зарар килгәнгә, ул күп айлар госпитальдә ансыз ята. Анына килгәч тә, узенен кем икәнлеген, исем-фамилиясен, кайдан булын хәтерли алмый.

1945нче елнын 9 Маенда бу канәр суккан сугыш безнен Жину белән тәмамлана. Совет солдатлары торкем-торкем булып сугыштан ойләренә әйләнеп кайта башлыйлар. Хәбибулланын бу вакытта авылда яшәгән әти-әниләре дә кече улларын сугыштан зур түзәмсезлек белән котәләр. Аларнын ике олы уллары әле 1943-44 елларда ук сугыш кырында һәлак булалар. Сугышка киткән 4 улларынын уртанчысына гына туган авылына жинче булып кайту бәхете тия, ә менә очучы улларыннан бернинди хәбәр дә килми картларга. Инде котеп-котеп тә, кече уллары кайтмагач, алар хәрби архивка һәм тагын әллә нинди жирләргә хатлар жибәрәләр. Тик барысы да юкка була. Аны хәбәрсез югалганнар арасында да, һәлак булганнар арасында да тапмыйлар. Шулай уллары түрында берни белмичә үлеп китәләр анын ата-анасы...

Сугыш тәмамланып, инде 40 еллар чамасы уtkәч, Хәбибулланын хәтере кайта, һәм ул узенен кем икәнлеген, исем-фамилиясен, кайдан булын исенә тошерә. Тиздән чал чәчле, күкрәге тулы орден-медальле фронтчы, элеккеге хәрби очучы, хәрби пенсионер, сугыш ветераны Хәбибулла Нуруллин Кармыш авылына кайтып тошә. Юлдан ул туп-туры шуши авылдагы колхоз правлениесенә, колхоз рәисенә килә һәм узенен авылдагы туганнары түрында сораша. Шулай итеп, кечкенә абыйсыныңуз гайләсе белән монда яшәвен белә. Рәис тарафыннан бирегә чакырылган абыйсы алдан бу хәбәргә ышанмаса да, правлениегә тиз арада ашыга-ашыга килеп тә житә. Шунда бик озак әзләп тә,

табалмаган, жанына шулкадәр янын булган, күкрәге тұлы орден-медальле чал чәчле ир-атны күреп, алдан беравық дәшмичә тора, аннары елый-елый Хәбибулланы кочаклап ала. Бу дулкынландырыгыч очрашунын шаңиты булган житәкченен исе китә: туганнар бер-берсенә ике тамчы су кебек охшаган булалар.

Сонрак, абыйсынын сөндө, табын янында ашап-әчкәч, югалған энекәше абыйсына үзе турында кичергәннәрен сойләп бирә.

Янган самолетыннан каты яраланған килеш парашюттан жиргә сикереп, анын югалтканнан сон, безнен солдатларнын аны табып, госпитальгә илтүлөре турында сойли ул. Бу хәлдән сон ана бик озак вакытлар торле госпитальләрдә, хастаханәләрдә, хәрби шифаханәләрдә дәваланырга туры килә. Санаторийларнын берсендә ул үзен дәвалаган шәфкать туташына гашыйк була һәм ана киянгә чыгарга тәкъдим ясый. Шуннан сон яшь гайлә Краснодар краенын Горячий ключ шәһәрендә яши башлый. Озакламый анын улы һәм кызы туа. Тормыш әкренләп үз жае белән алга таба бара башлый. Инде балалары да үсеп, үз тормышлары белән яши башлыйлар.

Хәтер дигәнен генә хужасына әйләнеп кайтырга ашыкмый шул. Тик бервакыт анын белән бер сәер хәл була. Жәен ул гайләсе белән Кара дингезгә ял итәргә китәргә жыена. Әле күптән түгел генә яна жинел машина алған Хәбибулла рульгә үзе утыра. Юлда аларнын машинасы авариягә әләгә һәм ул башы белән рульгә бәрелеп, анын югалта. Аны ашыгыч ярдәм курсетү машинасы шәһәр хастаханәсенә илтә. Инде палатада ул анына килә һәм үзенен исем-фамилиясен, кем һәм кайдан булын исенә тошерә. Шул минуттан алып, ул туган якларын, туганнарын күрү теләге белән янып йори башлый. Нин аяты, авылдан 18 яшендә чыгып китеп, 40 ел туган жирләрен күрмәгән чал чәчле карт бабам туган авылына кайту бәхетенә ирешә. Хәбибулла бабай абыйсында берничә кон кунак була. Шуши коннәрдә ул үзенен туганнары, вафат булган әти-әниләре турында да күп нәрсә белә, күп жирләрдә була. Аннары үзе, анын гайләсе, балалары яшәгән Горячий ключ шәһәренә кайтып китә. Тик күнелен, үзенен яралы, күпне кичергән йорәген туган авылында калдырып китә. Инде 40 елдан сон табылған ир-туганын калдырып, аныз яши алмавын сизгән бабам, берникадәр вакыт үткәч, үзенен туган Кармыш авылына әйләнеп кайта һәм шунда абыйсынын күләнде үлә.

Шулай итеп, немец фашистлары башлаган бу қаңәр сүккан сүгыш күпме кешеләрнен язмышлары, тормышлары белән үйнаган, күпме кешеләрнен гомерләрән койдергән икән?!

Хәбибулла бабам - авыр, катлаулы, фажигале тормыш юлларын кичергән гади татар авылы малае, хәрби очучы, медальләргә лаек булган, күп илләр күргән, 40 ел буе үзенен кем икәнлеген белмичә яшәгән сүгыш ветераны. Ул күп санлы орден-медальләргә лаек булган, күп илләр күргән. Ә менә гомеренен сонғы айларында үзенен газиз туган якларына, туган авылына, туганнары янына кайтып үлнене һәм анда авыл зиратына жирләнүне олы бәхет итеп санаган.

Самар шәһәре “Яктылық” мәктәбенен 8 сыйныф укучысы
Нариман Мәксутов.

(Информация предоставлена Нурзидой Ахметовой Файзулиной)

